

PAPRZYCA (1) *sb f*

Oba a jasne.

sg N paprzyca. ◇ [pl A paprzyce.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w.

Poziome żelazo pod kamieniem młyńskim, w którym obraca się pionowy żelazny czop, stanowiący oś kamienia: Triliagellus, paprzicza, in molendino BartBydg 163; [Catillum paprzicza Glosy II nr 133/11; powiada, że ta wszytka intrata wychodzi kowalom na naczynie żelazne do obudwu młynów na wrzeczona, paprzyce, czopy, draği, obręczy etc. LustrKraK I 157].

a. *[W opisie herbu: Przyźcie Kufabow z Czech do POLki/ ktorzy nořili kámieñ młyñłki řzary zá kleynot/ páprzycá řelázna/ w białym polu w Helmie řzczeniát ořmioro. PaprGniazdo 1055.]*

ZCh